

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Варна, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Варна Зл. Ат. Зл.
като разгледа докладваното от Мая В. Нанкинска Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20223100600098 по описа за 2022 година

Съдебното производство по делото е по реда на чл.330 и сл. от НПК и е образувано по протест на ВРП против присъда на ВРС, XXXVII състав, постановена на 17.11.2021 год. по НОХД № 4424/2020 год.

С атакувания съдебен акт подс.Джордан Ингрей е признат за невинен в извършването на престъпление, наказуемо по чл.355, ал.2 НК.

В протеста се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт като се твърди, че при правилно изяснена фактическа обстановка, съдът е направил неправилен краен извод за субективна и обективна несъставомерност на деянието. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият бъде признат за виновен.

Представителят на ВОП в с.з. поддържа протеста на посочените в него основания.

Защитникът на подсъдимия излага доводи за законосъобразност на постановения съдебен акт и моли същият да бъде потвърден.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и въз основа императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на постановеният акт по отношение законосъобразността, обосноваването и справедливостта му, съобразно изискванията на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК намира за установено следното:

Подсъдимият Ингр. Дж. Р. е роден на ***** г. в гр.Ормскирк, Великобритания, неосъждан, със завършено висше образование. Гражданин на Великобритания.

Пред 2020 г. на територията на РБ, а и целия свят се разраствала пандемия от COVID-19, неизвестно заболяване до този момент като начин на протичане и като лечение. На територията на Република България се установили случаи на заболели лица, поради което по предложение на Министерския съвет и на основание чл.84, т.12 от Конституцията на Република България Народното събрание обявило извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. Срокът на извънредното положение на 03.04.2020 г. бил удължен до 13 май 2020 година. Решението бил прието от 44-то Народно събрание на 13 март 2020 г., и обнародвано в Държавен вестник бр. 22 (извънреден) от 13.03.2020 г. С решението било възложено на Министерския съвет да предприеме всички необходими мерки за овладяване на извънредната ситуация във връзка с пандемията от COVID - 19 и в съответствие с чл.57, ал.3 от Конституцията на Република България. С цел опазване живота и здравето на българските граждани и съобразена с вътрешното законодателство била създадена организация за предприемане на редица мерки, в това число и за карантиниране на лица, влизащи на територията на страната от зони с разпространение на COVID - 19. Тези мерки били предприети в синхрон с нормите на чл.63 от Закона за здравето и чл.29 от Наредба № 21 от 2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести („При възникване на нови заразни болести с потенциален риск от епидемично разпространение, както и при случаи на биотероризъм, министърът на здравеопазването със заповед може да разпорежи: 1. задължителна регистрация, съобщаване и отчет на заболявания извън посочените в 2 приложение № 1; 2. конкретни мерки, ред и начин на надзор в съответствие с епидемичната ситуация).

На основание горепосочените разпоредби и във връзка с усложненията от епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID - 19 на територията на страната, Министерът на здравеопазването издал Заповед № РД-01-130/17.03.2020 г. В тази заповед било указано, че всички лица, поставени под карантина са длъжни да не напускат домовете си или мястото/адреса/ на настаняване, което са посочили, че ще пребивават за посочения в предписанието срок.

Тази заповед била отменена с приемането на Заповед № РД-01-183/06.04.2020 г. на Министъра на здравеопазването, като мерките за спазване на карантина били идентични с тези в отменената заповед. Заповед № РД-01-183/06.04.2020 г. на Министъра на здравеопазването била изм. със Заповед №РД 01-229/22.04.2020г. на Министъра на Здравеопазването. Впоследствие била издадена и нова Заповед № РД -01-372/30.06.2020г. с идентично съдържание с предходните. В пункт 5 от същата изрично било разпоредено всички лица които пристигат на територията на Р България в т.ч. от Великобритания да се поставят под карантина за срок от 14 дни в дома си или в друго място за настаняване, в което лицето е посочило, че ще пребивава, с предписание, издадено от директора на съответната регионална здравна инспекция или оправомощено от него длъжностно лице.

През 2020г. подсъдимият си направил резервация за почивка в хотел "Казино & Tower", в к.к. "Златни пясъци", за едноседмичен престой в туристическия обект. На 06.07.2020 г. подсъдимият пристигнал в Р България от Великобритания през Летище - Варна.

Е.И.Ф. – инспектор при РЗИ – Варна, издала съответното предписание № 200706/206800 при пристигането на подсъдимия. В него било посочено, че се издава на основание Заповед № РД –01-372/30.06.2020 г. на Министъра на здравеопазването. В разпоредителната част на предписанието било посочено, че подсъдимият с цитирани лични данни на същия, поради пристигане от рисковата зона – Великобритания, се поставя под карантина за срок от 14 дни на адрес гр.Варна, хотел "Казино & Tower", в к.к. "Златни пясъци", с начална дата – 06.07.2020 г. Била попълнена декларация за запознаване с предписание за поставяне под карантина, както и разписка за връчана такава декларация с посочен идентификационен номер на предписанието, подписана от подсъдимия.

На 11.07.2020 год. за времето от 08.00 да 20.00 часа св. Б.Д.В. – младши експерт на ГПУ - Летище Варна, била разпределена да изпълнява служебните си задължения на Терминал - 2 на Летище - Варна – на АРМ „Заминаващи пътници“. Около 18.40 ч. при обработването на пътниците за полет W64501 за Лондон - Лутън, на гишето обслужвано от св.В. се явил подсъдимият. След като В. установила данните му въз основа на представените от него документи и извършил справка чрез ОДЧ при ГПУ в система „COVID-19“, служителят констатирал, че лицето фигурира в системата като поставено под 14 -дневна карантина с предписание № 200706/206800 от 06.07.2020 г. на РЗИ - Варна, с начална дата - 06.07.2020 г. на адрес - гр.Варна, хотел "Казино & Tower", в к.к. "Златни пясъци".

Незабавно били уведомени съответните длъжностни лица за нарушаване на карантината от страна подсъдимия и било образувано ДП.

Обстоятелството, че подсъдимият е напуснал адреса, който е посочил в заповедта за карантиниране не се оспорва по делото, но се твърди, че това не води автоматично до извод за извършване на престъпление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото гласни и писмени доказателства, като всички доказателства са взаимно допълващи се.

След като прецени всички доказателства, релевантни за делото, поотделно и в тяхната съвкупност, съда постанови присъдата си като взе предвид следните правни съображения:

Настоящият състав на съда намира, че в случая приложение намира разпоредбата на чл.9, ал.2 НК, поради което и двамата подсъдими следва да бъдат оправдани по възведените им обвинения.

Съставът на престъплението по чл.355, ал.2 НК изисква от обективна страна активно поведение на дееца, с което нарушава наредба, правила или мерки, издадени против разпространението или появяването на заразна болест по хората. Съгласно практиката на ВКС, приложимите правила или мерки, запълващи диспозицията на бланкетните правни норми, каквато е чл.355, ал.2 НК, могат да бъдат ненормативни не само защото актът, в който те са включени няма нормативен характер, но защото е достатъчно, нормативен да бъде само актът, който предвижда задължение за тяхното спазване. По настоящото дело, на подсъдимият са били инкриминирани като

запълващи бланкета на чл.355, ал.1 НК нарушения на мерките по Заповед № РД-01-372 от 30.06.2020 г. на Министъра на здравеопазването, изм. с Заповед № РД-01-333 от 12.06.2020г. Тези заповеди от своя страна са били издадени въз основа на разпоредби от нормативни актове-чл.29 от Наредба №21/2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразни болести и чл.63 от ЗЗ. Правилата за поведение /мерките/, отразени в заповедта на министъра не са правни норми, но от съществено значение е обстоятелството, че именно нормативни актове са послужили /те са основанието/ за издаване на заповедта - Закон за здравето и Наредба № 21/2005 г. При това положение не съществува пречка бланкетния състав на разпоредбата на чл.355, ал.2 НК да бъде запълнен с мерките, посочени в цитираните заповеди.

По-нататък, законността на предписанието за карантиниране, в това число и дали е издадено от компетентен орган, дали е спазена формата - образец и пр., не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Съгласно чл.61, ал.5 от ЗЗ (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.), "Заповедта за задължителна изолация и лечение на лица, от категорията на тези, посочени в ал. 1 и ал. 2, подлежи на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административно процесуалния кодекс". Доколкото предписанието за карантиниране представлява индивидуален административен акт, липса на компетентност за неговото издаване, за неспазване на установената форма и за противоречие с материално правните разпоредби, представляват основания за неговото оспорване по смисъла на чл. 146 от АПК и се разглеждат по реда на този процесуален кодекс. За разлика от ГПК /чл. 17, ал. 2 /, който предвижда възможност съдът, разглеждащ граждански дела, да се произнася инцидентно по валидността на административните актове, независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол, то НПК изобщо не предвижда възможност за инцидентен контрол на административни актове в рамките на наказателното производство.

В тази насока не се споделят направените изводи от страна на първоинстанционния съд. В мотивите на съда не може да се разглежда законосъобразността на предписанието за карантиниране, доколкото за това не е бил използван установеният законов ред. От тук не може да се приеме и направения извод за субективна несъставомерност на деянието.

Настоящата инстанция обаче изразява съгласие с твърдението на защитника на подсъдимия, че обществената опасност на деянието, извършено от него е явно незначителна. Разпоредбата на чл.9, ал.2 НК визира две хипотези, при които деянието не е престъпно, макар и привидно да съдържа признаците на определен състав на престъпление: когато то не е обществено опасно въобще и в действителност не оказва никакво отрицателно въздействие върху защитените обществени отношения, или когато обществената опасност на деянието е явно незначителна, без да е напълно изключена. В настоящият случай е налице втората хипотеза. В принципен план, когато се обсъжда въпроса за приложението на чл.9, ал.2 НК следва да се преценяват съвкупно всички елементи от състава на престъплението, в т. ч. характера и обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат или застрашен, характеристиките на дееца, които намират отражение върху обществената опасност на неговата личност, обществено опасните последици от деянието.

Обществените отношения- предмет на защита от нормата на чл.355, ал.2, вр.ал.1 НК- са били засегнати в минимална степен. Утвърдено в съдебната практика е разбирането, че когато се обсъжда въпроса за приложението на чл.9, ал.2 НК следва да се преценяват съвкупно всички елементи от състава на престъплението, в т. ч. характера и обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат или застрашен, характеристиките на дееца, които намират отражение върху обществената опасност на неговата личност, обществено опасните последици от деянието.

На първо място, деянието по настоящето дело е извършено от подсъдимия в един не дълъг срок след обявяване на извънредното положение на територията на България, считано от 13.03.2020 г. във връзка с пандемията от "Ковид 19". Тази ситуация е напълно нова и несвойствена за българските граждани и гостите на страната, които за първи път са поставени пред подобни реалности. Подсъдимият към инкриминираната дата, а и след това не е проявил симптоми на Ковид 19, с което не е поставил в опасност живота и здравето на други лица. Не може да бъде подминато и обстоятелството, че при напускането на страната по време на карантинирането им, подсъдимия е взел всички необходимите предпазни мерки за не поставяне в опасност на здравето на другите граждани. Подсъдимият е образован, неосъждан, трудово и социално ангажиран, като деянието по настоящето дело е инцидентно в

неговия живот.

С оглед изложеното, ВОС приема, че осъщественото от подсъдимият деяние, макар и формално да осъществява признаците на престъплението по чл.355, ал.2 НК, е с толкова явно незначителна обществена опасност, че е малозначително по смисъла на чл.9, ал.2 НК.

По изложените съображения настоящият състав на съда счита, че следва да потвърди първоинстанционната присъда като на основание чл.9, ал.2 НК приема, че подс.Ингрей не е извършил престъпление по чл.355, ал.2, вр.ал.1 НК.

ВОС осмисли възможността да наложи административно наказание на подсъдимият, доколкото извършеното от него деяние съставлява административно нарушение по чл.212, ал.1 от Закона за здравето. В конкретният случай обаче тази възможност не следва да бъде реализирана, тъй като на първо място такова искане не е било направено от страна на прокуратурата при депозиране на протеста и на второ място съдът прецени, че за подсъдимият е налице хипотезата на чл.28, ал.1 ЗАНН.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира нарушения, допуснати от първоинстанционният съд, които да доведат до отмяна на атакуваният съдебен акт.

По изложените съображения съставът на Окръжния съд като въззивна инстанция и на осн.чл.338 НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъдата на Варненския районен съд, XXXVII състав, постановена на 17.11.2022 год. по НОХД № 4424/2020 год.

Решението не подлежи на касационна проверка на осн.чл.346 НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____